

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32P/278/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114221812
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Steinsdorferová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114221812.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom Mgr. Ingrid Steinsdorferovou, v právnej veci starostlivosti o malol. J. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa matky Ing. Q. W. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. D., N. XX, zast. JUDr. Danielou Bacíkovou, advokátkou AK so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 45 a otca X.. S. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. nad H., S. XX, zast. JUDr. Petrom Lackom, PRO IURE - AK s.r.o. so sídlom Bratislava, Zámocká 32, o zmenu úpravy styku, takto

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.

Súd **u p r a v u j e** styk otca s mal. J. K., nar. XX. XX. XXXX:

1/ na každý páry týždeň v roku počas soboty od 9.00 h do 13.00 h,

2/ na každý rok počas vianočných sviatkov dňa 25. 12. od 9.00 h do 13.00 h,

3/ na každý rok počas veľkonočných sviatkov počas veľkonočného piatku od 9.00 h do 13.00 h.

Otec je oprávnený v stanovené dni a hodiny maloletú od matky pred vchodom do jej obytného domu prevziať a povinný maloletú matke v stanovené dni a hodiny pred vchodom do jej obytného domu odovzdať.

Súd **u p r a v u j e** styk otca s mal. J. K., nar. XX. XX. XXXX na každú stredu v týždni od 16.00 h do 17.00 h na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici.

Matka je povinná zabezpečiť prítomnosť maloletej v stanovený deň a hodinu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom pripraviť a styk otcovi s maloletou umožniť.

Týmto zároveň **d o c h á d z a** k zmene rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13CoP/37/2011-123 zo dňa 14. 06. 2011 - vo výroku o úprave styku otca s maloletou.

o d ô v o d n e n i e :

Otec návrhom podaným dňa 08. 10. 2014 sa domáhal zmeny úpravy styku s maloletou v znení: „Súd upravuje styk otca maloletého dieťaťa X.. S. K., nar. XX. XX. XXXX s maloletou J. K., nar. XX. XX. XXXX tak, že otec maloletého dieťaťa je oprávnený sa s maloletou stretávať každý páry týždeň v mesiaci v čase od piatku od 10.00 hod do nedele do 17.00 hod s tým, že maloletú si prevezme v škole, resp. v školskom klube detí po skončení vyučovania v zmysle rozvrhu hodín stanoveného školou v

neprítomnosti matky. V prípade, ak piatok pripadne na deň, v ktorý nebude prebiehať vyučovanie alebo maloletá školu z iného vážneho dôvodu nenavštívi, prebehne odovzdanie a prevzatie maloletej medzi rodičmi pred bytovým domom, v ktorom sa nachádza byt matky o 16.00. Skutočnosť, že maloletá školu nenavštívi a že odovzdanie maloletej prebehne pred bytom matky, je matka povinná oznámiť otcovi včas vopred. Odchylná úprava styku otca s maloleťom platí počas obdobia od prvého piatku nasledujúceho po vykonateľnosti rozsudku do tretej nedele nasledujúcej po vykonateľnosti rozsudku; v tomto období bude prebiehať styk otca s maloleťom nepretržite, s tým, že otec odovzdá maloleť dieťa matke posledný deň uvedeného obdobia o 17.00 hod. pred bytovým domom, v ktorom sa nachádza byt matky.“ Svoj návrh odôvodnil tým, že v súčasnosti je stále presvedčený o tom, že odmietanie zo strany maloletej je vynútené a že v neprítomnosti matky by bola situácia iná. Ďalej poukázal na sústavné porušovanie rozsudku zo strany matky, sústavné očierňovanie jeho osoby a jeho rodiny zo strany matky v očiach maloletej, tendenčný postup ÚPSVaR v prospech matky, ale najmä na alarmujúci stav jeho vzťahu s maloletou, ktorý nezapríčinil a ktorého kvalita sa výrazne zhoršila za čas zabránenia styku zo strany matky. Preto jediné racionálne východisko vidí v rozšírení styku s maloletou aj na piatok s tým, že by si maloletú vyzdvihol priamo v škole a tým pádom by nedochádzalo k preberaniu maloletej za prítomnosti matky, ktorá by takto nemohla dozorovať odmietnutie styku zo strany maloletej.

Matka v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 28. 10. 2014 žiadala zmeniť styk otca s maloletou na každý párny týždeň v sobotu od 09.00 h do 18.00 h a každý párny týždeň v nedeľu od 09.00 h do 17.00 h, každý párny rok počas vianočných sviatkov v dňoch 25.12 od 09.00 h do 18.00 h a 26.12. od 09.00 h do 18.00 h, každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov vo veľkonočný piatok od 09.00 h do 18.00 h a veľkonočnú sobotu od 09.00 h do 18.00 h. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že problémom stretávania sa otca s maloletou nie je jej neochota dieťa dať na styk otcovi, alebo jej snaha odtrhnúť maloletú od otca. Problémom je skutočnosť, že sama maloletá začína otca odmietaať. Dôvod, prečo maloletá odmieta ísť k otcovi je v úplnej jednoduchosti z jej pohľadu ten, že otec akoby neprekročil obdobie útleho detstva maloletej, nezaznamenal posun, postupný vývoj po všetkých smeroch jej osobnosti a tomu adekvátne neprispôbil svoje správanie. Predstava, že otec, resp. jeho matka, utierajú maloletú po každej potrebe, je nepríjemná už jej a nevie si predstaviť ako sa maloletá musí cítiť, keď je na prahu puberty a začína si uvedomovať svoje telo v smeroch odlišných, ako tomu bolo doteraz. Spoločné spanie na lôžku s otcom, keď má pripravené vlastné, je tiež na pováženie. Situácia, keď otec sa domáha styku nasilu a to cestou výkonu rozhodnutia, privolávania policajných hliadok a podobne, pôsobí na maloletú veľmi stresujúco a je len otázkou, akým spôsobom sa to prejaví na správaní maloletej ešte viac. Na nevhodné správanie otca upozorňovala už v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod spis. zn. 32P/109/2013, v ktorom sa otec snažil dosiahnuť zmenu výchovného prostredia formou striedavej starostlivosti a v ktorom bol jeho návrh zamietnutý. Týmito skutočnosťami odôvodňovala aj svoj návrh v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod spis. zn. 32P/100/2013, v ktorom navrhovala zúženie styku otca s maloletou. Vtedy začala vidieť zmeny v správaní maloletej a negatívny dopad nevhodného správania sa otca na maloletú. Návrh napokon zobrala späť, pretože verila v zmierlivé vyriešenie veci bez reštriktívnych zásahov súdu tak, aby maloletá mala konečne pokoj od problémov svojich rodičov. V súčasnosti však vidí, že návrh na zúženie styku nemala brať späť, pretože situácia sa odvtedy nezlepšila, skôr naopak zhoršila sa. Maloletá sa akoby začala viac uzatvárať. Zároveň poukázala na to, že otec si musí byť vedomí toho, že súčasný stav jednak vzťah jeho a maloletej nie je dobrý a jednak ich vzťah ako rodičov je priam katastrofálny. Na druhej strane silové riešenie otca iba zapadá do kontextu vnímania rodinných vzťahov, kedy si myslí, že dcéru si k sebe priblíži tým, že bude bezhlavo bojovať. Z jej pohľadu je oveľa dôležitejšie, aby sa pokúsil postupne otvárať komunikačné kanály, ktoré by mu mohli vzťah s maloletou zachrániť. Matka k vyjadreniu pripojila správu z psychologického vyšetrenia, sledovania maloletej datovanej dňom 12. 06. 2014, z ktorej vyplýva, že maloletá má v správaní sklon k impulzivite, zbrklosti. Maloletá potrebuje pokojné vedenie, povzbudenie a tréning koncentrácie pozornosti. Ťažkosti, ktoré má maloletá pri zvládaní učiva, výkonoch v škole sú spôsobené špecifickými defistipmi kognitívnych schopností, ktoré sú spôsobené funkčnými zmenami v činnosti centrálnej nervovej sústavy a nesúvisia so situáciou medzi rodičmi. Je však potrebné brať do úvahy, že maloletá potrebuje pokojnú psychologickú atmosféru v rodinnom prostredí, aby sa mohla systematicky a dôsledne pripravovať na vyučovanie. Stres a napätie u maloletej prehĺbuje ťažkosti s koncentráciou pozornosti a s pamäťou. Maloletá túži po bezpečí. Dôležitý je pre ňu pocit spolupatričnosti, dôvery v pokojnom spoložití. Má pocit nepochopenia a preto sa stáva, že kladie odpor, zaujíma kritický postoj a hnevá sa. Konfliktne vzťahy medzi rodičmi maloletú zaťažujú.

Zo správy zo sociálneho zisťovania datovanej dňom 02. 12. 2014 vyplýva, že s maloletou bol vykonaný pohovor v prirodzenom prostredí v jej detskej izbe pri sociálnom zisťovaní. Maloletá počas pohovoru uviedla, že naposledy bola u otca na víkend ešte pred školskými prázdninami. Cez prázdniny k otcovi odmietla ísť. Maloletá tiež uviedla, že otec sa o ňu cez prázdniny vôbec nezaujímal, nepýtal sa na ňu, ani na jej výsledky v škole a vôbec jej nezavolať. Podľa nej otec vie, že sa presťahovali na novú adresu, pretože si po ňu prišiel k dverám bytu. Maloletá sa pri pohovore vyjadrila, že k otcovi nechce chodiť, pretože on a starí rodičia z jeho strany jej stále vyčítajú, že k otcovi nechodí a voči matke sa vyjadrujú škaredo. Tiež uviedla, že po použití toalety ju otec stále umýva, naposledy však stará matka. Keď spala u otca tak chcel, aby spala spolu s ním v jednej posteli a keď chcela ísť spať do inej izby, tak jej to nedovolil. Dňa 26. 12. 2014 opätovne vykonali pohovor s maloletou, ktorá trvala na svojom predchádzajúcom vyjadrení, že s otcom sa nechce stretávať a tiež nechce chodiť do jeho domácnosti. Maloletá uviedla, že napriek tomu, že už viackrát povedala, že otec ju umýva, čistí po použití toalety a že musí spať s ním v jednej posteli, jej vyjadrenie nikto neberie do úvahy. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu maloletej. V čase sociálneho šetrenia jej domácnosť bola v čistote, v poriadku. K správe pripojil charakteristiku maloletej zo ZŠ, z ktorej vyplýva, že maloletá do školy chodí čistá, upravená, s desiatou, k školským povinnostiam pristupuje za pomoci matky zodpovedne. Jej domáca príprava na vyučovanie je pravidelná. Vzdelávacie výsledky maloletej sú ovplyvnené jej nesústredenosťou a zníženou koncentráciou na prácu. Ja málo samostatná, niekedy zamyslená. Patrí medzi žiakov s priemernými výsledkami. Matka sa pravidelne zaujíma o prácu a správanie maloletej v škole. Otec sa kontaktoval s triednou učiteľkou na začiatku októbra 2014 a zaujímal sa o vzdelávanie výsledky maloletej, možnosti zabezpečenia školských učebníc pre domácu prípravu počas roka. Na základe uloženej povinnosti súdom rodičia absolvujú poradensko-psychologický proces, ktorý je neúčinný.

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 13C/79/2008-76 zo dňa 21. 01. 2009, právoplatný dňa 09. 02. 2009 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené. Na čas po rozvoze bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 133 Eur a zároveň bol upravený styk otca s maloletou. V rámci tohto konania bolo nariadené znalecké dokazovanie z ktorého vyplynulo, že maloletá má citový vzťah k obidvom rodičom a voči obidvom prejavuje pozitívne prejavy. Na čas po rozvoze bolo znalcom doporučené maloletú zveriť do osobnej starostlivosti matky a upraviť stretávanie otca s maloletou za predpokladu, že otec nebude prežívať negatívne a odmietavé emócie voči matke, ktoré dieťa inštinktívne cíti. Zároveň znalec v posudkovej časti konštatoval kritické a negatívne postoje otca voči matke, ktorý ju neakceptuje a je výrazne orientovaný iba na maloletú. V prípade, že otec by nedokázal prehodnotiť svoje citové postoje k matke a to aj vzhľadom k svojim predimenzovaným predstavám o poriadku a čistote, v zabezpečovaní starostlivosti o maloletú, možno predpokladať celkové oslabenie psychického prežívania maloletej a to už aj k rizikovým faktorom v jej rannom vývoji. Zároveň znalec apeloval na rodičov aby si uvedomili, že ako partneri sa môžu rozvíjať, ale ako rodičia sú spojení nerozlučiteľným putom prostredníctvom maloletej a sú neoddeliteľnou súčasťou života, bytia maloletej, jej identity. Preto akékoľvek spochybňovanie matky alebo otca narúša identitu maloletej, neskôr jej sebadôveru a sebaistotu. Všetky negatívne emócie, ktoré prežívajú rodičia navzájom, sú pre maloletú nebezpečné a deštruktívne a je u nej riziko rôznych psychických a zdravotných ťažkostí.

Z opatrovaneckého spisu vyplýva, že na OS Žiar nad Hronom pod spis. zn. 10P/350/2011 na návrh otca prebiehalo konanie o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal zakázať matke resp. osobám, ktoré matka poverí starostlivosťou o maloletú iniciovať alebo realizovať návštevu psychiatrickej alebo psychologickkej ambulancie za účelom psychiatrického alebo psychologického vyšetrenia alebo ošetrovania maloletej bez jeho vedomia. Zároveň žiadal, aby súd zakázal matke resp. osobám, ktoré matka poverí starostlivosťou o maloletú iniciovanie alebo realizovanie akejkoľvek komunikácie maloletej psychiatrom alebo psychológom bez jeho vedomie. Navrhoval, aby akékoľvek psychiatrické alebo psychologické vyšetrenie resp. konzultácie či komunikácia s psychiatrom a psychológom za účasti maloletej sa realizovali iba v jeho sprievode alebo s notárskym overeným jeho písomným súhlasom s tým, že ak by matka takéto rozhodnutie porušila, súd by jej uložil pokutu vo výške 1000 Eur. OS Žiar nad Hronom uznesením č. k. 10P/350/2011-4 zo dňa 02. 11. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 15CoP/71/2011-54 zo dňa 8. decembra 2011 návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Na OS Žiar nad Hronom pod spis. zn. 10P/363/2009 na návrh otca prebiehalo konanie o zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti. OS Žiar nad Hronom rozsudkom č. k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská

Bystrica č. k. 13CoP/37/2011-123 zo dňa 14. 06. 2011 návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, zároveň rozšíril styk otca s maloletou s tým, že matku zaviazal písomne informovať otca o dennom režime maloletej, stravovacích návykoch, zdravotnom stave, hygienických návykoch a podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej pri odovzdávaní maloletej na styk s otcom a rodičom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na ÚPSVaR Banská Štiavnica, referát poradensko-psychologických služieb v Žiari nad Hronom. Aj v rámci toto konania súd nariadil znalecké dokazovanie z ktorého vyplýva, že otec má nadmerné očakávanie na matku a svoje pohľady a postoje by chcel od nej vynútiť. Svoje predstavy o výchove maloletej považuje za výlučne správne. Zároveň znalec konštatoval, že rodičia majú odlišné predstavy o výchove maloletej, ktoré sa odrážajú aj v takých maličkostiach, ako je zabezpečenie hygieny maloletej. Rodičia maloletej sa rozchodom nielen emocionálne od seba vzdialili, ale ich pôvodná vzájomná príťažlivosť prerástla do odporu až nevráživosti. Otec hľadá dôkazy, že matka sa nedokáže o maloletú primerane postarať, matka zase zbiera dôkazy o odcudzenosti maloletej od otca. Týmito krokmi rodičia maloletú zaťahujú do svojho konfliktu, čo sa negatívne odráža na správaní maloletej. Maloletá napriek tomu je emočne naviazaná na obidvoch rodičov, ale chýba jej pocit istoty, bezpečia. Aj v rámci tohto konania znalec upozornil rodičov, že pokiaľ si neupraví svoj vzťah, bude to mať negatívny dopad na emocionálny vývin maloletej. K realizovaniu striedavej výchovy uviedol, že by bola možná, pokiaľ by sa rodičia dokázali kultúrne dohodnúť.

Na OS Banská Bystrica pod spis. zn. 32P/100/2013 na návrh matky prebiehalo konanie o zmenu úpravy styku otca s maloletou. OS Banská Bystrica uznesením č.k. 32P/100/2013-119 zo dňa 18. 06. 2013 pre späťvzatie návrhu matky konanie vo veci zastavil. V rámci tohto konania sa otec domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil matke povinnosť zdržiavať sa akýchkoľvek právnych a faktických úkonov smerujúcich k zmene bydliska, zmene ZŠ maloletej až do právoplatného skončenia vo veci samej. OS Banská Bystrica uznesením č. k. 32P/100/2013-86 zo dňa 19. 04. 2013 návrh otca ako nedôvodný zamietol. Na návrh matky na OS Banská Bystrica pod spis. zn. 32P/98/2013 prebiehalo konanie o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa matka domáhala zákazu styku otca s maloletou. OS Banská Bystrica uznesením č. k. 32P/98/2013-60 zo dňa 28. 03. 2013 návrh matky zamietol. V rámci tohto konania obidvaja rodičia predložili súdu správy o psychologickom vyšetrení maloletej. Matka súdu predložila správu z psychologického vyšetrenia vykonaného PhDr. I. D. dňa 11. 02. 2010, z ktorej vyplýva že u maloletej bola zistená sekundárna neurotizácia senzit. dieťaťa pri neadekvátnom výchovnom prístupe zo strany otca so smerovaním k úzkosti. Z psychologického vyšetrenia maloletej v ambulancii klinickej psychológie R. spol. s.r.o. zo dňa 04. 01. 2012 vyplýva, že maloletá otca neodmieta, ale zjavne u nej vyvoláva úzkosť a strach. U maloletej sa začína prejavovať potreba sa chrániť. Pre maloletú je nevyhnutné, aby komunikácia rodičov viedla k spolupráci, je potrebné pokračovať v psychoterapii u maloletej. Zo správy K.. W. psychiatra pre deti a dorast zo dňa 29. 06. 2012 vyplývalo, že u maloletej boli zistené emočné poruchy v detstve. U maloletej bola v popredí úzkostná porucha s absenciou bazálnej istoty, známkou sek. neurotizácie detskej osobnosti v obraze, úzkostnodepresívnej poruchy. Otec maloletej doložil súdu odborné stanovisko vypracované Metodicko-výskumnou kabinou výchovného a psychologického poradenstva a prevencie pri výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie v D. datované dňom 30. 09. 2012 z ktorého vyplýva, že dňa 20. 07. 2012 bolo realizované odborné vyšetrenie otca spolu s maloletou, pričom v závere bolo uvedené, že otec popri matke je rovnako dôležitou referenčnou osobou vo vnútornom prežívaní maloletej, poskytujúc jej všetky výchovné a psychologické podnety pre jej zdravý sociálny a psychický význam. Intrafamiliárna väzba v triáde dcéra - matka - otec sa však tak ako sa vytvorila pod vplyvom matkiných výchovných praktík neposkytuje žiaľ reálnu šancu, aby sa otec plnohodnotným spôsobom mohol podieľať na výchove maloletej.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/109/2013-141 zo dňa 11. 11. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/9/2014-198 zo dňa 26. 03. 2014 súd návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov zamietol. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011 vo výroku III tak, že maloletej a jej rodičom ukladá povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Banská Bystrica.

Právny zástupca otca na pojednávaní dňa 04. 12. 2014 uviedol: „V plnom rozsahu trváme na podanom návrhu a argumentácii uvedenej v návrhu. Nestotožňujeme sa s názorom súdu, že otec porušuje súdne rozhodnutie v časti uloženia povinnosti absolvovať poradensko-psychologický proces. Otec sa zúčastňuje poradensko-psychologického procesu podľa požiadaviek referátu. V tejto súvislosti

poukazujeme na správu psychológa referátu p. U. zo dňa 04. 08. 2014 z ktorej vyplýva „môžeme konštatovať, že posledné spoločné poradenské stretnutie s rodičmi sme uskutočnili 31. 10. 2013. Pripomínam, že stretnutia s rodičmi boli poznamenané veľmi intenzívnym napätím medzi rodičovskými partnermi, ktoré robilo poradensko-psychologický proces neúčinným. Preto sme navrhovali iné cesty riešenia rodinných problémov. V r. 2014 sme uskutočnili len 5 individuálnych poradenských stretnutí s p. K.. Následne potvrdením vydaným tým istým psychológom referátu poradensko-psychologických služieb p. U. vyplýva, že otec sa zúčastnil poradenských stretnutí na základe našich pozvaní v dňoch 23. 09. 2014 a 30. 10. 2014 a dohodli sme sa na pokračovaní našej spolupráce. Náš návrh právne odôvodňujeme ust. § 25 a § 26 Zák. o rodine. Z § 25 Zák. o rodine vyplýva, že ak rodič bezdôvodne opakovane neumožňuje stretávanie oprávneného rodiča s dieťaťom, je možná zmena výchovného prostredia. Z § 26 Zák. o rodine zase vyplýva, že ak sa zmenia pomery, môže súd zmeniť rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, alebo rodičovskú dohodu. Máme zato, že hypoteticky sú naplnené podmienky v zmysle § 25 a § 26 Zák. o rodine a preto sa domáhame v zmysle týchto ustanovení rozšírenia úpravy styku otca s maloletou. V tejto súvislosti poukazujeme, že matka opakovane bezdôvodne zamedzuje styku otca s maloletou v zmysle úpravy súdnym rozhodnutím. Odmietanie rešpektovania súdneho rozhodnutia je takou zmenou pomerov, ktorú považujeme za dôvodnú pre zmenu úpravy styku otca s maloletou t.j. jeho rozšírením. My zmenu výchovného prostredia nepožadujeme. V minulosti otec podával návrh na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, v konaní nebol úspešný. Máme zato, že je potrebné vykonať také opatrenia, ktoré by eliminovali napätie medzi matkou a otcom a preto navrhujeme preberanie dieťaťa otcom v školskom zariadení bez prítomnosti matky. Takéto rozšírenie styku je nevyhnutné preto, aby sa otec mohol reálne podieľať na výchove maloletej. Takéto preberanie dieťaťa má eliminovať konflikty, ktoré vznikajú pri preberaní dieťaťa otcom. Na porušovanie povinnosti matky rešpektovať rozhodnutie súdu poukazujeme na konanie vedené na tunajšom súde pod spis. zn. 32Em/4/2014, v ktorom súd vydal dňa 07. 11. 2014 rozhodnutie, ktorým už druhýkrát matke uložil poriadkovú pokutu za porušovanie súdneho rozhodnutia. V tomto súdnom rozhodnutí súd konštatoval, že má naposledy styk otca s maloletou sa realizoval v dňoch 14. a 15. 06. 2014. Matka porušuje súdne rozhodnutie tým, že neumožňuje styk otca s maloletou. Otec vždy riadne a načas sa dostaví na miesto prevzatia a odovzdania. Matka napriek súdnemu rozhodnutiu dieťa otcovi neodovzdáva. Ani v poslednom termíne sa styk otca s maloletou nerealizoval a to konkrétne v dňoch 29. a 30. 11. 2014. Otec vtedy maloletej doniesol na meniny knižky a nejaké sladkosti. Matka ich chytila a vyhodila pred dvere. Zároveň zavolała políciu, že otec neoprávnene vnikol do jej domácnosti, čo nebola pravda. Dieťa matkou nie je odovzdávané pred bytom, ale dieťa je doma, nie je obuté. Matka sústavne porušuje súdne rozhodnutie, odmieta dieťa otcovi vydať. Svoje konanie odôvodňuje tým, že už nielen otec, ale aj stará matka čistia na genitáliách, konečníku, čo je lož, nepravdivé tvrdenie. Taktiež nie je lož a tvrdenie maloletej, že by otec ju nútil spať s ním na jednej posteli. Samotné tvrdenie, že maloletá plače, je neurotická, maloletá pri pohovore pred kolíznym opatrovníkom vyvrátila. Matka tiež účelovo tvrdí, že otec sa nezúčastňuje poradensko-psychologického procesu. V tomto smere otec súdne rozhodnutie neporušuje, otec podľa požiadaviek referátu absolvuje poradensko-psychologický proces. Matka tieto svoje tvrdenia opakuje aj pred dieťaťom. Maloletá si ich preto osvojila a opakovane ich hovorí aj pri pohovore pred ÚPSVaR. So závermi rozhodnutia tunajšieho súdu a to konkrétne rozhodnutia 32Em/4/2014-154 zo dňa 07. 11. 2014 a to, že zo strany matky absentuje psychická príprava, sa stotožňujeme. Máme však zato, že absentuje aj fyzická príprava maloletej, pretože k odovzdávaniu nedochádza pred vchodom do bytu matky, dieťa nie je obuté. Matka podporuje maloletú v tom, aby s otcom na stretnutie nešla. Za týmto účelom matka hovorí, že ak nechceš ísť, tak nemusíš, ak nebudeš chcieť ísť, tak nič nezmožem. Výčitky matky voči osobe otca, že ju nerešpektuje, k tým je nutné uviesť, že je priestor na komunikáciu malý. Otec vždy sa snažil vychádzať v ústrety matke. Za týmto účelom aj súhlasil so zmenou jeho termínu stretnutia s maloletou. Vtedy sa styk otca s maloletou zrealizoval bez problémov. Z uvedeného vyplýva, že matka kontroluje situáciu, od nej závisí, či styk otca s maloletou sa zrealizuje alebo nie, na počas doby, kedy sa má realizovať styk otca s maloletou, plánuje si svoj program, napr. svoju svadbu, pričom v tomto smere nepožiadala otca o zmenu termínu, vopred počítala s tým, že otca s maloletou sa nezrealizuje. Tiež sa stotožňujeme so záverom súdu v rozhodnutí vydanom v konaní 32Em/4/2014 a to konkrétne poukázanie súdu na dôležitosť úlohy rodičov v živí maloletej, čo matka nerešpektuje. Matka otca pred maloletou zhadzuje. Matka za odmietanie otca maloletú chváli, podporuje ju v tom. Súd preto v konaní 32Em/4/2014 správne konštatoval, že matka porušuje súdne rozhodnutie o úprave styku otca s maloletou. Čo sa týka dôkazov navrhujeme, aby súd si pripojil spis 32Em/4/2014, pretože máme zato, že ju dostatok dôkazov na to, aby súd rozhodol podľa § 26 a nášmu návrhu vyhovel. Podaným návrhom rozšírením úpravy styku otca s maloletou od piatku chceme zabezpečiť elimináciu prítomnosti matky pri preberaní dieťaťa. Tiež zo spisu 32Em/4/2014 výrazná negatívna

zmena pomerov. Pôvodne sme zvažovali rozšírenie úpravy styku otca s maloletou aj na pondelok, ale od tohto sme upustili. Tiež chceme poukázať na povinnosti matky, ktorá ešte súdnym rozhodnutím OS Žiar nad Hronom má uloženú povinnosť informovať otca o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej. Od rozhodnutia súdu otec neobdržal od matky žiadnu správu týkajúcu sa informácii o maloletej. Pri snahe otca prevziať si maloletú na styk matka otcovi vytyka, že maloletej ani nezavolá, čo však znamená, že by mal zavolať matke. Matka tiež uvádzala otcovi, že od nej nežiada ani správy o maloletej, ale matka má súdom uloženú povinnosť poskytovať otcovi informácie, čo si neplní. Čo sa týka návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania nie sme zástancom toho, aby maloletá bola ťahaná po psychológoch. Otec pre svoju obranu len informatívne absolvoval psychologické vyšetrenie. Predchádzalo tomu to, že matka si zabezpečovala psychologické správy, ktoré boli jednostranné, účelové, príslušný psychológ nemal možnosť vidieť interakciu a vzťah otca s maloletou. Nariadeniu znaleckého dokazovania, ani výsluchu maloletej sa však nebránime. Máme však zato, že v konaní 32Em/4/2014 sú dostatočné dôkazy pre rozhodnutie vo veci. V prípade, že súd sa s našim stanoviskom nestotožní a považuje za potrebné preukázanie možnosti manipulácie zo strany matky, prípadne schopnosť maloletej vyjadriť svoj názor, súhlasíme s nariadením znaleckého dokazovania. Čo sa týka návrhu matky, ten žiadame zamietnuť. V tejto súvislosti poukazujeme aj na výklad ústavného súdu, že oprávnený rodič má mať právo na stretnutie s maloleťým dieťaťom aspoň na 1 celý víkend. Návrh matky znamená, že by maloletá u otca vôbec neprespávala, Vianoce, Veľkú noc by trávila ob-rok. Takýto navrhovaný rozsah styku otca s maloletou znamená zdecimovanie vzťahu otca a maloletej. Naopak myslíme si, že je potrebné vzťah otca s maloleťou podporiť a rozšíriť.“

Otec na pojednávaní dňa 04. 12. 2014 uviedol: „Maloletá pochádza z manželstva, ktoré bolo rozvedené. Na čas po rozvode bola maloletá zverená do starostlivosti matky, mne bol upravený styk. Okresným súdom Žiar nad Hronom bol zmenený styk po rozvode, bol mi rozšírený. V ktorom roku to bolo, neviem uviesť, nepamätám si. V zmysle súdneho rozhodnutia sa od júla 2014 môj styk s maloletou nerealizuje vôbec. Predtým sa aspoň realizoval, aj keď neprebíhal hladko. Neviem koľkokrát mi bol zmarený styk s maloletou od vydania súdneho rozhodnutia a koľkokrát sa zrealizoval. Môžem však povedať, že za celé obdobie sa viackrát zrealizoval. Dôvody, pre ktoré sa môj styk s maloletou nezrealizoval, boli rôzne. Išlo o argumenty zo strany matky, že maloletá je chorá, nemôže ešte so mnou ísť na stretnutie, alebo že maloletá nechce ísť so mnou, alebo maloletá bola s matkou na inej aktivite, napr. na dovolenke v Tatrách. Maloletá ma nie vždy odmietala, začalo to niekedy v r. 2012, vtedy to bolo 1-2 krát. Výrazné odmietanie mňa maloletou začalo v júli 2014. V dňoch 14. a 15. 06. 2014 sa naposledy zrealizoval môj styk s maloletou. Styk sa zrealizoval na základe toho, že som matke vyšiel v ústrety a vymenil som moje termíny stretnutia s maloletou. S maloletou som tak bol v náhradnom termíne. Okrem víkendov som naposledy maloletú mal na dlhšie obdobie počas letných prázdnin r. 2013 a na Vianoce, Nový rok prelome r. 2013/2014. Preberanie a odovzdávanie dieťaťa prebieha tak, že ja prídem na adresu, kde sa dieťa zdržiava, zazvoním pri vchode na zvonček, som pustený, vojdem dnu, dostavím sa pred vchod bytu, niekedy zvyknem aj zaklopať. Dvere mi otvorí buď matka alebo maloletá. Na 60 % mi dvere otvorí matka, na 40 % maloletá. Naposledy keď som prišiel na stretnutie s maloletou, mi otvorila matka. Maloletá sa nachádza v domácnosti, je oblečená, ale nie je obutá. Keď otvorí maloletá dvere, povie aby som šiel preč. Svoje stanovisko nezdôvodní, ja sa na dôvod nepýtam, pretože nechcem hrotiť situáciu, snažím sa maloletej prihovoriť. Maloletá ma nepozdraví, matka maloletú na to neupozorní. Pokiaľ otvorí dvere matka, začína to hneď invektívou, hneď prvá veta je invektívou. Pri poslednej situácii prvá veta matky bola, že mi nič brať nebudeme, zober preč, išlo o to, že som mal zobrať veci, ktoré som maloletej na meniny priniesol. Maloletá tieto veci videla, po matke zopakovala, aby som ich zobral preč, aby som šiel preč. Naposledy moje stretnutie s maloletou prebehlo 14. a 15. 06. 2014. Vtedy môj styk s maloletou prebehol bezproblémovo, išlo o to, že som bol prístupný výmene termínov môjho stretnutia s maloletou preto, aby maloletá mohla ísť s matkou do Chorvátska. Vtedy keď som po maloletú prišiel, otvorili sa dvere, myslím si, že mi otvorilo dieťa, bolo už oblečené, obuté, malo na chrbte batoh a pekne so mnou išla. Maloletá sa nijako negatívne nevyjadrovala, neplakala. Pre maloletú som bol sám. Počas tohto posledného stretnutia som s maloletou trávil čas športovaním, boli sme na bicykloch, prechádzali sme sa. Máme taký zvyk, že na obed sme sa zastavili v reštaurácii, čítali sme si knihy, hrali sme sa so psom na záhrade u nás pri dome. Moje stretnutie s maloletou prebehlo v mieste môjho trvalého bydliska v rodinnom dome, v ktorom bývam so svojimi rodičmi, z času na čas, tam príde aj môj brat, myslím, že aj vtedy tam bol. Maloletá spala v izbe spolu so mnou, táto izba je vybavená. Maloletá v podstate môže spať kde chce. Maloletá v izbe, ktorá je veľká výmerou asi 6×4 m má váľandu na ktorej spáva, ja mám sám oddelenú posteľ. Maloletá počas stretnutia sa nedožadovala návratu do domácnosti matky, matku nespomínala, netelefonovala jej. Maloletá nemala žiadnu negatívnu reakciu. Myslím si, že maloletá sa

tešila, že sme spolu, že je so starými rodičmi, strýkom, ktorých má veľmi rada. Pred maloletou sa na matku negatívne nevyjadrujeme. Maloletá sa nedožadovala žiadnej zmeny, ktorú máme zaužívanú. Za záchod dochodila sama, po potrebe sa utierala taktiež sama. Ja som počas tohto stretnutia maloletú nespochoval, nekúpil. Môj vzťah s maloletou, pokiaľ som s ňou mohol byť, bol dobrý, maloletá má ma rada, aj ja ju mám rád. Môj vzťah k matke je neutrálny. Naša komunikácia nie je optimálna. Preto aby bola optimálna mi chýba ľudský prístup druhej strany, korektné správanie. Maloletá moju domácnosť pozná. V súčasnosti som už s maloletou nebol v prepočte zhruba 60 % aj viacej z toho času čo som s ňou mal byť. Od r. 2011, ako OS Žiar nad Hronom rozhodol, od matky som nedostal žiadne písomné informácie o maloletej, a to žiadnou formou, či už emailom alebo SMS. Akurát po dovolenke v Chorvátsku v júni 2014 som dostal od matky 3-4 fotky maloletej pri mori. Ja som ústne matku prosil, aby mi poskytovala informácie o maloletej, písomne som ju nevyzval. Na maloletú sa informujem v škole u triednej učiteľky buď tým, že jej zavolám, alebo za ňou zájdem. Naposledy som bol v kontakte s triednou učiteľkou predvčerom aj včera. Triedna učiteľka mi povedala, že maloletej sa v škole darí, že mala pochvalu, že je iniciatívna. Posledné dva dni v škole však nie je pre zápal oka. Od posledného rozhodnutia ja som s maloletou neabsolvoval žiadne psychologické, psychiatrické vyšetrenie. Matka s maloletou absolvovala psychologické vyšetrenie bez môjho súhlasu, dozvedel som sa o ňom z podaní matky. Keby som mal maloletú povahovo charakterizovať, povedal by som, že je rozumovo vyspelá primerane veku, je viac introvert ako extrovert a chvalabohu je zdravé dieťa. Keď som bol s maloletou v domácnosti, jediné k čomu som sa musel vyjadriť a maloletú usmerniť bolo večerné pozeranie televízie. To sa maloletej nepáčilo, ale bolo nutné ju usmerniť.“

Právna zástupkyňa matky na pojednávaní dňa 04. 12. 2014 uviedla: „My sa v plnom rozsahu pridriavame nášho písomného vyjadrenia k návrhu otca na rozšírenie styku s maloletou. Zároveň v písomnom vyjadrení sme dali protinávrh na zúženie styku otca s maloletou. V tejto veci považujem za nutné uviesť niekoľko dôležitých vecí. Posledné rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť v apríli 2014. V rámci tohto konania bola rodičom a maloletemu dieťaťu uložená povinnosť absolvovať odborný proces. Tohto odborného procesu sa dobrovoľne zúčastňuje len matka. Do 14. a 15. 06. 2014 sa styk otca s maloletou realizoval relatívne dobre. Rodičia vtedy vedeli aj debatovať o náhradnom termíne. Nastala situácia, že z dôvodu výmeny termínov maloletá bola 3 víkendy u otca. Po poslednom, ktorý bol 14. a 15. 06. 2014 maloletá kategoricky odmietla ísť na stretnutie s otcom. Matka vtedy požiadala o pomoc ÚPSVaR v Banskej Bystrici. Keďže matka nemá psychologické vzdelanie, absolvovala s maloletou psychologické vyšetrenie. Zo strany ÚPSVaR bola matke poskytnutá pomoc až v rámci vykonávacieho konania vedeného na tun. súde v registri Em, ktorý sa vedie na návrh otca z dôvodu nerealizovaného styku s maloletou. V rámci vykonávacieho konania okresný súd vydal rozhodnutie, ktorým uložil matke pokutu, avšak voči obidvom rozhodnutiam sme podali odvolanie, vec nie je právoplatne skončená. Nedá mi nepovedať, že v druhom súdnom rozhodnutí súd vychádzal zo správy kolízneho opatrovníka z č.l. 126 a 127, čiže neaktuálnej správy. Matka a dieťa hľadajú pomoc či už na súde alebo na ÚPSVaR v Banskej Bystrici, túto však nedostávajú, prípadne sú ignorované. Tiež si pamätám, že v predchádzajúcom konaní sme poukazovali na to, že dieťa v súvislosti so stretnutím s otcom rozbilo nábytok. Vtedy sme to uhrali ešte do autu. Matka zakaždým pripravuje dieťa na stretnutie s otcom. Matka nemá manuál na to, ako fyzicky donútiť maloletú odísť s otcom. Ja ako PZ som matke poradila, aby otcovi, keď príde na stretnutie s maloletou, otvorila dvere, pustila ho do domácnosti a otec sám presvedčil maloletú, že má s ním ísť. Ani o strany otca nedošlo k tomu, aby maloletú presvedčil, aby s ním išla. Poslednýkrát sa stalo, že potom ako otec vošiel do bytu, odmietol po výzve matky ho opustiť, preto matka zavolała políciu. Súdna rozhodnutia sú záväzné a možno ich zmeniť za podmienky, že došlo k zmene pomerov a že je to na prospech dieťaťa. Maloletá deklaruje verbálne odmietanie ísť k otcovi. Matka si nevedela pomôcť ako odstrániť odmietanie dieťaťa otcom. Táto zmena pomerov a to, že otec sústavné podáva návrhy v rámci vykonávacieho konania, odôvodňuje zúženie styku otca s maloletou. My asi vo veci budeme podávať návrh na nariadenie predbežného opatrenia, pretože matke hrozí ďalšia pokuta za nerealizovanie styku otca s maloletou. Budeme to však riešiť samostatným konaním. Otec svoj návrh na zmenu úpravy styku odôvodňuje tým, že dieťa ho odmieta a preto je nelogické, aby ešte došlo k rozšíreniu styku otca s maloletou. Nevieme si predstaviť, ako má prebehnúť prevzatie dieťaťa otcom o 10.00 h v školskom zariadení. O takejto hodine my s preberaním dieťaťa nesúhlasíme. Nesúhlasíme s tým, aby sa dieťa preberalo mimo domácnosti, pretože školské zariadenie sa nepovažuje za zariadenie, ktoré je povinné odovzdať dieťa rodičovi. Z uvedených dôvodov my navrhujeme, aby návrh otca bol zamietnutý. Čo sa týka návrhu na doplnenie dokazovania my navrhujeme, aby dieťa vo veci bolo vypočuté. Nikto nespochybňuje právo otca na stretávanie sa s maloleťým dieťaťom. Súd však pri svojom rozhodovaní musí vychádzať aj z názoru dieťaťa. Z uvedených dôvodov my žiadame doplniť dokazovanie výsluchom

dieťaťa, nariadením znaleckého dokazovania, ktoré by malo preukázať, či maloletá odmieta stretnutie s otcom, ak áno, z akého dôvodu a či súčasné stretávanie sa otca s maloletým dieťaťom je na jeho prospech.“

Matka na pojednávaní dňa 04. 12. 2014 uviedla: „Maloletá pochádza z manželstva, ktoré bolo rozvedené. Rozvedení sme boli 21. 07. 2009. Na čas po rozvode mi bola maloletá zverená do starostlivosti. Taktiež bol upravený styk otca s maloletou. V r. 2011 bol rozsudkom OS Žiar nad Hronom rozšírený styk otca s maloletou. Tak isto nám bola uložená povinnosť zúčastniť sa poradenského procesu na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Žiar nad Hronom. Mne bola uložená povinnosť poskytovať informácie o maloletej. Ja si túto povinnosť plním, závažný zdravotný stav otcovi oznamujem, od rozhodnutia súdu som tak urobila 2 alebo 3x. Tiež vo februári 2014 som otcovi prefotila polročné vysvedčenie maloletej, ktoré sa mu aj odovzdalo, otec si ho zobral. Tiež keď maloletá mala prvé sväté prijímanie emailom som to otcovi oznámila, požiadala som ho o zmenu stretnutia maloletej s ním. Tiež som otca požiadala emailom, aby sa sväté prijímanie maloletej dostavil, aj spolu s krstným otcom. V lete 2014 som otcovi písomne oznámila miesto pobytu zahraničnej dovolenky. Tiež som ho požiadala o zmenu termínu jeho stretnutia s maloletou preto, aby sme mohli ísť na dovolenku na dlhšie ako 7 dní. Vtedy keď som otcovi volala, povedal, že je na obchodnom stretnutí, aby som mu do SMS napísala čo potrebujem. Otcovi tiež som poskytla originál prvého vyšetrenia magnetickej rezonancie maloletej a neurologického vyšetrenia maloletej doktorkou vo Zvolene. Otec má tieto originály, ja ich k dispozícii nemám, mám len kópie. Tiež som otcovi oznámila SMS, že sme sa presťahovali. V máji 2014 som otca emailom vyzvala, aby zmenil výchovný prístup k maloletej z dôvodu, že ho začala odmietať. Od rozhodnutia súdu, t.j. od r. 2011 styk otca s maloletou sa realizoval pravidelne. Je pravda, že posledný styk otca s maloletou bol 14. a 15. 06. 2014. Od tohto obdobia maloletá kategoricky odmieta stretnutia s otcom, uvádza, že viac k otcovi nepôjde, odôvodňuje to tým, že stará matka, otec ju čistia po každej potrebe na genitáliách, že sa tam cíti zle, lebo starí rodičia a zvyšok rodiny majú slovné útoky voči mne ako matke, stará matka maloletej vyčíta, že k nim nechce chodiť, starý otec sa vyjadril, že keby bol na mieste otca, už by za ňou nechodil. Tiež otca prosila, aby ju večer zaviezol späť domov, aby mohla spať v postieľke. Tiež jej absolútne neumožnil ma telefonicky kontaktovať. Maloletá uvádza, že sa necíti u otca dobre, bezpečne. Bezpečne v tom, že jej povedal, že ju príde skontrolovať. Poradensko-psychologický proces neprebíha spoločne, aj som naposledy sa ho zúčastnila v septembri 2014. Následne 30. 10. 2014 som mala stanovený termín na referáte poradensko-psychologických služieb, ospravedlnila som sa z dôvodu úmrtia v našej rodine. Teraz práve na 05. 12. 2014 mám u psychológa referátu stanovený termín. Na poslednom stretnutí sme s psychológom referátu riešili odmietanie otca dcérou, moje výchovné pôsobenie na to, aby maloletá otca neodmietala, podmienky, za akých maloletá by mala ísť k otcovi. Psychológ mi v tomto smere dal aj typy, rady. Na základe týchto rád sme v máji 2014 sme s otcom aj našim zvieratom - psom, aby maloletá bola uvoľnená, sa prechádzali spoločne. Dieťa na referát poradensko-psychologických služieb nebolo nikdy volané. Maloletá domácnosť otca pozná. Vzťah maloletej k otcovi je napätý, môj vzťah s maloletou je priateľský, láskyplný. Vzťah nás dvoch ako rodičov je taký, že ja sa otca bojím, pretože už dôvodom rozvodu bola jeho agresivita, direktívne správanie, ktoré sa zase začalo. Naša komunikácia nie je žiadna, alebo veľmi malá. Maloletú by som povahovo charakterizovala ako citlivú, empatickú, rozumnú. V minulom šk. roku na polročnom vysvedčení mala dve dvojky, na koncoročnom tri dvojky. Čo sa týka preberania a odovzdania dieťaťa prebieha tak, že otec zazvoní na zvonček, ja alebo maloletá ho pustíme. Dvere nášho bytu otcovi otvorím ja alebo maloletá, ale častejšie podľa mňa maloletá. Ďalej preberanie prebieha tak, že otec prišiel po maloletá, maloletá mu povie, že s ním nejde, nechce ísť. Od otvorenia dverí som ja tam prítomná. Je pravda, že maloletá niekedy otca pozdraví, niekedy ho nepozdraví. Ja maloletú neupozorním nato, že otca nepozdravila. V tomto smere som asi ako rodič zlyhala v tom smere, že som maloletú na svoju povinnosť - pozdraviť otca neupozornila. Následne keď maloletá povie otcovi, že nechce ísť, otec sa jej prihovára, pritom zvyšuje aj hlas. Voči maloletej mal aj poznámky. Napr. keď naposledy maloletej doniesol knihy, dával ich s tým, že stále pozerá televízor a knihy dostala preto, aby aj čítala. Otec sa snaží s maloletou komunikovať, vypytuje sa jej na výsledky v škole, čo robí, ako sa má, či pôjde s ním. Ja po otvorení dverí odchádzam do inej izby preto, aby sa situácia nevyhrocovala. Medzi otcom a maloletou potom dochádza k hádkam, zvyšuje sa hlas. Ja preto sa k maloletej vrátim. Otec vtedy mi hovorí, že ja maloletej kážem, aby s ním nešla. Následne potom otec odíde. Takéto preberanie dieťaťa otcom trvá asi 20-30 min. Pri preberaní nastali aj špecifické situácie, napr. sa stalo to, že otec maloletej sa prechádzal po našej obývačke. Ja som ho prosila aby odišiel. Až na žiadosť dcéry tak urobil. Otec do obývačky vstúpil bez môjho súhlasu. Ďalšia situácia, taká špecifická, ktorá nastala, bola naposledy, keď otec ma vtláčal do bytu potom, ako sa otvorili dvere bytu, položil tašku s vecami, ktoré maloletej priniesol. Ja som otca

prosila, aby odišiel. Keď otec zbadal môjho manžela, odišiel. Maloletá tohto roku absolvuje vyšetrenie u špeciálneho pedagóga z dôvodu toho, že som chcela vedieť, ako zvládne učenie. Od r. 2010 je maloletá vedená u klinického psychológa. Pred doručením návrhu som s maloletou absolvovala psychologické vyšetrenie a to dňa 12. 06. 2014. Dôvodom boli kolísavé výkony maloletej, jej anamnéza týkajúca sa jej problémov z učenia a tiež som chcela zistiť, či vzťahy medzi mnou a otcom môžu maloletú ovplyvniť. Otca som o tomto vyšetrení neinformovala. S otcom maloletej máme odlišné životné hodnoty, ja som katolíka, otec je ateista. S otcom maloletej máme diametrálne odlišné výchovné prístupy, ja maloletú skôr vediem k samostatnosti, rozvíjaniu, otec ju skôr potláča, má kuratélne, ochranné pôsobenie na maloletú. Maloletej nedovolí robiť určité veci. Pred 8 dňami som na otca podala trestné oznámenie za neoprávnené vniknutie do bytu.“

Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 04. 12. 2014 uviedol: „My doporučujeme súdu návrh otca na rozšírenie úpravy styku s maloletou zamietnuť ako nedôvodný. S maloletou sme vykonali pohovor tak na našom úrade, ako aj v domácom prostredí. Maloletá pri pohovore uvádzala, že s otcom nechce ísť, odmieta ho. Maloletá uvádzala všetky dôvody, ktoré boli uvádzané aj matkou. Maloletá konkrétne uvádzala, že otec a t.č. aj stará matka ju po potrebe čistia. Musela spať s otcom v jednej posteli, nemohla ísť do inej izby. Tieto svoje vyjadrenia maloletá potvrdila pri opakovanom pohovore vykonanom dňa 26. 11. 2014. Vo svojom vyjadrení tiež uviedla, že jej vyjadrenia nikto neberie do úvahy. Súdnym rozhodnutím bola rodičom a maloletej uložená povinnosť absolvovať poradensko-psychologický proces spoločne. Pri pohovore s matkou a dieťaťom sme zistili, že maloletá ani 1× nebola predvolaná na poradensko-psychologický proces napriek tomu, že my sme referátu poradensko-psychologických služieb poskytli telefónne čísla na rodičov. T.č. možno konštatovať, že poradensko-psychologický proces nespĺnil svoj účel. My ponechávame na úvahu súdu, či nariadi rodičom pokračovať v poradensko-psychologickom procese, pretože naozaj zlá komunikácia rodičov na maloletú dolieha. V prípade, že s takýmto návrhom sa súd nestotožní, vzhľadom na vyjadrenie psychológa poradensko-psychologických služieb navrhujeme súdu nariadiť vo veci znalecké dokazovanie.“

Otec súdu dňa 10. 01. 2015 doložil správu zo svojho polygrafického vyšetrenia datované dňom 02. 01. 2015 výsledkami ktorého popieral tvrdenia matky, že by maloletú niekedy umýval, nútil spať v jednej posteli, hovoril pred maloletou o matke, že je piča, vyhodil veci maloletej, ktoré zakúpila matka do kontajnera.

Súd z dôvodu potreby zodpovedania odborných otázok uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P/278/2014-88 zo dňa 19. 01. 2015 ustanovil znalca, ktorého povinnosťou bolo zodpovedať súdom položené otázky. Dňa 28. 04. 2015 znalec súdu doručil znalecký posudok zapísaný v znaleckom denníku pod č. 6/2015 z ktorého vyplýva, že maloletá je citovo na vyššej úrovni naviazaná na matku, voči ktorej vykazuje intenzívnejšiu citovú väzbu. Otca vníma kritickejšie, vyjadruje prianie, aby sa správal inak, mal inú povahu, nebýval náladový. Vo vzťahu k otcovi vyjadrila maloletá úzkostné postoje z obavy jeho možného správania, ktoré jej nevyhovujú. Osobnosť matky vykazuje znaky miernej emočnej nevyrovnanosti, výrazný sklon k depresívnym rozladám, emočným výkyvom v náladách a jej črty neústupčivosti, opozície a tendencie k presadzovaniu svojich postojov. Otec je osobnosť introvertná, senzitívna, citlivo vnímajúca dianie a okolnosti týkajúce sa jej osoby. Zvýraznené sú u neho črty presadzovania sa a egocentrizmu. Osobnosť maloletej a jej rodičov však nevykazuje výrazné patologické znaky. Problémom je vzájomný vzťah rodičov vyhľadávajúci vzájomné negatívne osobnostné charakteristiky, chyby z minulosti, čo znižuje spôsobilosť primeranej komunikácie a schopnosti dohodnúť sa ohľadom výchovy maloletej. Ich vzájomný vzťah je hostilný a netolerantný a nie je predpokladom pre rešpektovanie stanovených pravidiel. Maloletá vo svojich citových väzbách uprednostňuje matku, ktorú vníma ako najdôležitejšiu osobu v jej živote. Voči otcovi nevyjadruje vyslovene negatívny postoj, objektívne akceptuje starostlivosť otca, jeho ochotu podieľať sa v starostlivosti o ňu, jeho pozitívny vzťah k jej osobe, ale vyjadruje sa v zmysle, že by mal mať inú povahu, iný prístup k nej a mal by viac rozumieť jej potrebám. Vzťahy, ktoré t.č. vykazujú znaky určitej deformácie medzi maloletou a otcom, sú podmienené pravdepodobne viacerými faktormi a to 1/ otec dieťa trávi s maloletou pomerne krátku dobu, 2/ dieťa si vytvorilo pozitívny emocionálny postoj k terajšiemu partnerovi matky, ktorý nahrádza rolu otca a je podľa zistenia voči maloletej ústretový a citlivý, 3/ maloletá vychádza v postojoch z negatívnych skúseností z minulosti týkajúcich sa stretávania a pobytu u otca. Maloletá v prítomnosti matky sa správala uvoľnene, spontánne, prejavovala voči matke pozitívne postoje, rešpektovala jej usmernenia. V prítomnosti otca sa maloletá správala rezervovane, nedôverčivo, k otcovi sa na bližšiu vzdialenosť nepribližovala, zachovávala určitý odstup i rezervované

správanie, odpovedala na otázky otca, ale spontánne sa nevyjadrovala, nepribližovala sa do jeho blízkosti, telesný kontakt, napr. pohladenie, bozk nevyžadovala, ani spontánne k takémuto správaniu sa nepriberala. Počas kontaktu s otcom sa maloletá javila ako uzavretá, akoby ostražitá, úzkostná, nastavená obrane voči možnému neadekvátnemu správaniu sa otca. Maloletá je spôsobilá objektívne a samostatne vypovedať na tému rodinných vzťahov. V slovnom vyjadrení prezentovala pranie, aby jej rodičia boli opäť spolu. Nie je preto možné objektivizovať jednoznačné negatívne postoje voči otcovi. Postoje maloletej sú s veľkou mierou pravdepodobnosti ovplyvnené realitou, že maloletá je v starostlivosti matky a teda spontánne sa s ňou stotožňuje. Mieru ovplyvnenia maloletej zo strany matky voči otcovi je problematické objektívne dokázať. Matka ani dieťa o uvedenom neverbalizujú, ale na základe vyjadrenia maloletej možno posudzovať, že dieťa nie je zo strany súčasného výchovného prostredia a rodiny motivované k pozitívnejším postojom voči vlastnému otcovi. Ovpływňovanie maloletej zo strany otca je nereálne z dôvodu, že v súčasnosti sa nerealizuje jeho stretávanie s maloletou. Súčasný rozsah styku otca s maloletou maloletú neohrozuje na jej zdravom morálnom vývine. Maloletá v súčasnej dobe nie je pozitívne vnútorne motivovaná k stretávaniu sa s otcom, preferuje postoje matky a svoje postoje a teda stretávanie sa s otcom môže u maloletej vyvolať stav nežiaducej záťažovej situácie, keďže maloletá neprejavuje spontánny záujem o stretávanie sa s otcom, ani emočne nepreferuje uvedené stretnutie. Na druhej strane však nie je možné na základe objektívneho psychologického vyšetrenia konštatovať zistenie, že by otec maloletú vedome a na základe svojich osobnostných charakteristík ohrozoval na morálnom vývine. Stretávanie sa otca s maloletou v zmysle súdneho rozhodnutia sa javí na základe objektívneho psychologického vyšetrenia ako primerané. Maloletá však v súčasnej dobe nie je nastavená a motivovaná k stretávaniu sa s otcom na dlhší časový interval. V priebehu znaleckého vyšetrenia opakovane prezentovala svoj postoj na dobu stretávania sa v čase 2-3 hodín bez prespatia v bydlisku otca. Z hľadiska vytvorenia trvalejšieho pozitívneho postoja maloletej k otcovi by sa v súčasnej dobe javilo ako vhodné riešenie, aby maloletá po dobu nejakého intervalu časovo limitovaného nebola nútená k stretávaniu sa s otcom v celom stanovenom rozsahu, ale aby trávila čas v priebehu stanovených dní v spoločnosti svojho otca pri rôznych aktivitách, v inom prostredí ako je bydlisko otca, neskôr i v mieste bydliska otca, aby sa vzťah medzi maloletou a otcom najskôr upravil. Bolo by vhodné prostredníctvom kolízneho opatrovníka stanoviť podmienky a dohodu s otcom, ktoré by boli ubezpečením pre dieťa, že pri jeho pobyte v domácnosti otca nedôjde k správaniu, ktoré maloletej nevyhovuje a ktorého sa obáva. Otec s maloletou nebol už po dobu 9 mesiacov v kontakte, preto znalkyňa nedoporučovala realizovať stretnutia otca s maloletou hneď na celú dobu v súdom stanovenom rozsahu. Poukázala na potrebu najskôr vzťah medzi maloletou a otcom obnoviť, zlepšiť a upevniť. V súčasnej dobe by nebolo vhodné uvažovať ani o rozšírení styku otca s maloletou, ani realizovať striedavú starostlivosť. Stretávanie, ktoré bolo už súdom stanovené by bolo možné zachovať za splnenia vyššie uvedených doporučení, nie však ho požadovať hneď, nakoľko by pre maloletú znamenalo zvýšenú psychickú záťaž, keďže jej postoje sú v súčasnej dobe k stretávaniu sa s otcom negatívne.

Právna zástupkyňa matky, kolízny opatrovník voči znaleckému posudku nemali námietky. Otec podaním doručeným súdu dňa 10. 06. 2015 so závermi znalkyne nesúhlasil s tým, že ich podrobnejšie odôvodní na pojednávaní.

Na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 právny zástupca otca uviedol, že v znaleckom posudku absentuje akákoľvek úvaha alebo pokus o zodpovedné psychologické vysvetlenie toho, prečo maloletá otca odmieta, príčinu rozvratu tohto vzťahu znalkyňa vôbec neuvádza, ani aká je dlhodobá psychologická dynamika tohto vývinu, že napriek tomu, že niekto je vinný, maloletá odmieta otca, neuvádza ani to, čo matka robila pre elimináciu takéhoto aktívneho a progradujúceho negatívneho postoja maloletej k otcovi.

Otec na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 uviedol: „Od posledného pojednávania, ktoré bolo dňa 04. 12. 2014 som až do júna 2015 pravidelne v zmysle súdneho rozhodnutia chodil za maloletou, domáhal som sa stretnutia. Od júna 2015 som za maloletou prestal chodiť z dôvodov, ktoré som súdu písomne vo svojom podaní vysvetlil. K styku od posledného pojednávania do konca mája 2015 nedošlo ani jedenkrát z viacerých dôvodov. Boli situácie, kedy dieťa prišlo a povedalo mi, že mám ísť preč, verklíkovovalo to, čo mala naučené, frázy, ktoré ju naučila matka. Ja som za maloletou prišiel v niektorých prípadoch aj za účasti mojich rodinných príslušníkov, ktorí sa s maloletou snažili diskutovať, ale nevedlo to k ničomu. Dieťa bolo pripravené na to, že prídem a bolo pripravené čo má povedať. Boli prípady, kedy maloleté dieťa mi nebolo ani ukázané z dôvodu výhovorky, že je choré, alebo že ma nechce vidieť. Od posledného pojednávania ja som na matku nepodal trestné oznámenie, nemám vedomosť o tom, že by matka podala trestné oznámenie na mňa. Moja pracovná doba je flexibilná, pracujem podľa potreby. Keď mám projekty,

vyžaduje si to intenzívnejšiu prácu. Spravidla však moja pracovná doba je 8 hodín počas pracovného týždňa, zhruba od 08.00 hod do 14.30 hod. Teraz výnimočne sa stáva, že pracujem aj cez víkendy. Mám k dispozícii osobné motorové vozidlo, miesto bydliska som od posledného pojednávania nezmenil.“

Právna zástupkyňa matky na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 zotrvala na písomnom vyjadrení, znalecký posudok nenamietala.

Matka na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 uviedla: „Styk otca v zmysle súdneho rozhodnutia v r. 2011 sa nere realizoval, pretože ja som maloletú pripravila, nebránila som otcovi v styku s maloletou. Keď otec za maloletou prišiel, v zmysle súdneho rozhodnutia ja som sa vzdialila tak, aby ak chce, sa mohol s maloletou rozprávať. Maloletá otca odmietala. Ja som nič maloletej nehovorila. Otec s maloletou sa stretával mimo mojej osoby v škole v prírode, kde tiež maloletá otca odmietla. Otec v zmysle súdneho rozhodnutia pravidelne do 30. 05. 2015 za maloletou chodil. Od júna 2015 za maloletou nechodí, emailom mi oznámil, že sa už nebude zúčastňovať styku s maloletou, na čo ja som reagovala tým, že to beriem na vedomie, budem jeho rozhodnutie rešpektovať. Od posledného pojednávania ja som na otca nepodalala trestné oznámenie, otec na mňa trestné oznámenie nedal, ale neviem to povedať stopercentne. Moja pracovná doba je pevná od 08.00 h do 16.00 h, ale zamestnávateľ mi vychádza v ústrety, keď potrebujem s maloletou niekam ísť napr. za kolíznym opatrovníkom, k lekárovi, pustí ma pri akejkoľvek potrebe riešenia rodinnej situácie. Maloletá navštevovala 4. ročník, po škole bola v školskom klube do 16.00 h. Teraz nastupuje do 5. ročníka, školský klub jej preto odpadá. V súkromnej umeleckej škole maloletá bude naďalej navštevovať výtvarný odbor, kde som sa dohodla, že bude v pondelok od 13.00 h do 14.30 h. Dvakrát do týždňa má maloletá volejbalové tréningy a to v utorok a štvrtok od 16.00 h do 17.30 h. Maloletá na vyučovanie sa pripravuje potom ako sme prišli domov, zhruba pol hodinu som jej dala pauzu a potom sa učila. V prípade, že mala tréningy, tak sa učila po nich zhruba od 18.00 h do 19.00 h. O 20.00 h maloletá chodí spať, má striktný režim, pretože potrebuje spať aj 12 hodín.“

Súd vzhľadom na námietky právneho zástupcu otca voči znaleckému posudku na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 vypočul znalkyňu, ktorá zotrvala na písomne vypracovanom znaleckom posudku a zároveň na otázky súdu uviedla, že z odborného psychologického hľadiska nie je možné maloleté dieťa donútiť k stretávaniu na dobu viacerých dní, resp. dvoch dní, pretože nedokážeme predvídať jeho reakciu. Vhodnejšie pri narušenom vzťahu je mať istotu, že vzťah sa postupne zlepší a nakoniec sa stretávanie rodiča s dieťaťom môže realizovať. Maloletá má v súčasnej dobe veľmi vyhradený postoj, ktorý je spôsobený viacerými faktormi. Znalkyňa na otázku právneho zástupcu otca pripustila u maloletej syndróm zavrhnutého rodiča a k jeho riešeniu uviedla, že najoptimálnejšou, najlepšou formou je práca rodinnej terapie, ktorá prináša najmenšie riziko poškodenia dieťaťa. Niektorí autori doporúčajú aj radikálne riešenia ako je striedavá starostlivosť alebo zmenenie starostlivosti dieťaťa druhému rodičovi, ktoré ale môže byť s určitého hľadiska pre dieťa veľmi zaťažujúce, pretože dieťa rodinnú situáciu vníma inak ako rodičia. Je veľmi rizikové robiť radikálne zmeny v období predpuberty a puberty, lebo v tomto období je veľmi nevypočítateľné citové reagovanie dieťaťa na podnety, ktoré dospeli vôbec nevidia ako ohrozujúce. Ide o obdobie medzi 9 až 11 rokom, kedy sa dieťa začína mentálne veľmi meniť, veľmi často vznikajú stavy úzkosti, depresie a preto optimálnejšie je snažiť sa o riešenie menej radikálnou formou. Znalkyňa v danom prípade zotrvala na menej radikálnom riešení uvedenom v písomnom znaleckom posudku.

Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 18. 08. 2015 po vypočutí znalkyne doporučil styk otca s maloletou dočasne upraviť na dobu 2-3 hodín.

Právny zástupca otca v podaní doručenom dňa 10. 09. 2015 naďalej spochybňoval vypracovaný znalecký posudok a emailovým podaním dňa 07. 09. 2015 navrhol vykonanie kontrolného znaleckého posudku.

Dňa 22. 01. 2016 kolízný opatrovník na výzvu súdu opätovne vykonal sociálne šetrenie, pri ktorom zistil, že matka má vytvorené naďalej vhodné podmienky pre výchovu maloletej. S maloletou bol vykonaný pohovor, pri ktorom uviedla, že s otcom by sa bez matky mohla stretávať u psychológa, ale nevedela uviesť, kedy a ako by stretnutie malo prebiehať. Maloletá tiež uvádzala, že s otcom sa nechce stretávať, len keby tam bola matka v blízkosti a dávala na ňu pozor, vtedy by sa s otcom mohla stretnúť. Počas pohovoru bola maloletá neistá, nervózna, vyhýbala sa pohľadom a obhrýzala si nechty. Maloletá však podľa charakteristiky školy sa pravidelne pripravuje na vyučovanie, jej vzdelávacie výsledky sú veľmi

dobré. Otec sa zúčastnil rodičovského združenia. Ošetrujúca lekárka oznámila, že maloletá je sledovaná v logopédii pre dyslaliu a na ortopédii pre chybné držanie tela. Maloletá nebyva často chorá. Podľa správy referátu poradensko-psychologických služieb komunikácia rodičov je naďalej syténá konfliktami z minulosti. Otec sa vyjadril, že nemá záujem sa s maloletou kontaktovať na referáte poradensko-psychologických služieb v zmysle doporučenia znalca.

Právny zástupca otca na pojednávaní dňa 25. 01. 2016 poukazoval na syndróm zavrhnutého rodiča a trval na nariadení kontrolného znaleckého dokazovania.

Otec na pojednávaní uviedol: „Od posledného pojednávania, t. j. od 18. 08. 2015 som začal za maloletou v septembri 2015 chodiť. Za maloletou som chodil v zmysle súdneho rozhodnutia pravidelne, nevynechal som žiadny termín. K realizácii styku s maloletou nedošlo a to nikdy. Dôvod je podľa môjho názoru ten, že dieťa po dobu 1,5 roka bolo indoktrinované proti mne, má syndróm zavrhnutého rodiča, čo môžem posúdiť na základe štúdia odbornej literatúry a konzultácie s odborníkmi. Ja nemám vzdelanie psychológa, psychiatra. Keď som prišiel po dieťa, prebiehalo to x prípadov za asistencie exmanželky, pri styku som bol zo strany exmanželky napádaný, dieťa toho bolo účastné ako osoba. Išlo o verbálne napádanie. Bližšie by som to opísal tak, že neviem, kto otvoril dvere, lebo dieťa stálo za dverami, neviem kto z druhej strany stláčal kľučku. Dvere boli vždy len pootvorené, vtedy som sa s maloletou mal možnosť rozprávať, spýtal som sa ako sa má, čo má nové, príp. som jej odovzdal veci, ktoré som jej doniesol. Takto moje stretnutie s maloletou prebiehalo zhruba 5 max. 8 minút. Následne bol z druhej strany tlak na dvere, neviem, či to bolo zo strany dieťaťa alebo niekto tomu pomáhal. Dieťa, pokiaľ mu kladiem otázky, odpovedá mi jednoslovne dobre, áno. Pokiaľ sa maloletej pýtam, prečo nejde so mnou, maloletá mechanicky zopakuje, že nejde, neodôvodní to, keď sa jej spýtam prečo, nedostanem odpoveď. Keď jej navrhnem, že by sme sa mohli ísť aspoň prejsť alebo ísť na obed, povie, nie, nejdem. Často za maloletou som chodil s mojou matkou. Zhruba 3-krát som si spôsob preberania maloletej nahrával, vopred som maloletú o tom neinformoval, súhlas od maloletej som na to nemal. Maloletá až posledný, predposledný raz povedala, že si ju nahrávam. Výživné stanovené súdom si plním, dlh na výživnom nemám. Moja pracovná doba je flexibilná, nemám stanovený príchod, odchod do kancelárie. V súčasnosti viac-menej pracujem doma, mám takú prácu na doma. Prípadne sa zúčastňujem porád, ak je to nutné, zhruba 2-krát do mesiaca, pričom na porady nie je stanovený deň v týždni, realizujú sa podľa potreby. Obvykle pracujem 8 hodín a to od 8.00 h do 16.00 h, resp. 17.00 h, niekedy je to aj kratšie, podľa toho ako je naplánovaná práca. Zo strany zamestnávateľa mám k dispozícii osobné motorové vozidlo, ktoré môžem používať aj na osobné účely. Od matky nedostávam informácie o maloletej. Teraz týždeň pred pojednávaním som dostal od matky e-mail označený ako informácia o J., čo bolo prvýkrát za 3-4 roky. V tomto maili bolo uvedené, že aký je zdravotný stav maloletej, že pribrala, že v škole sa jej dobre darí, tiež aby som nenosil potraviny, ktoré sú lacné, závadné, tiež aby som nosil len také čižmy, do ktorých je možné aplikovať zdravotné vložky, ktoré maloletá nosí. Tento mail obsahoval aj to, aby som maloletej nenosil cukrovinky, pretože v mojej rodine je rozšírená cukrovka. Tieto informácie boli v takomto zmysle, ja to neberiem za korektné informácie, len za správu. Ja som sa zúčastnil poradensko-psychologického procesu. Moje stretnutie s maloletou na referáte poradensko-psychologických služieb som odmietol zo závažných dôvodov. 1/ som presvedčený na základe mojich 7-ročných skúseností, že poradenský proces nevedie k žiadnemu výsledku, len situáciu zhoršuje, 2/ na základe mojej skúsenosti pracovníci nemajú odbornú skúsenosť s vykonávaním poradenských služieb u dieťaťa so syndrómom zavrhnutého rodiča, 3/ pri poslednom stretnutí pán psychológ referátu poradensko-psychologických služieb p. U. povedal, že nevidí ďalší zmysel v stretávaní sa, vykonáva poradenský proces len na základe pokynu nadriadenej p. F. preto, aby UPSVaR nebol žalovateľný, že neplní si povinnosť. Tiež mi odporúčal, aby som sa dieťaťa vzdal, pretože nevidí žiadne riešenie situácie, v tejto súvislosti mi odporúčal odbornú literatúru, ktorú som si aj prečítal. V závere stretnutia s maloletou na referáte poradensko-psychologických služieb som odmietol z dôvodu nekompetentnosti, neodbornosti a intrigánstva. Ja na záver sám by som chcel uviesť, že neviem, či druhá strana si uvedomuje, čo spôsobila, ako dieťaťu ublížila a kde to speje.“

Právna zástupkyňa matky na pojednávaní dňa 25. 01. 2016 uviedla: „ja sa v plnom rozsahu pridrižiam doterajších prednesov vo veci a písomných podaní. Dnes na pojednávaní nám bolo doručené písomné podanie otca zo dňa 14. 12. 2015, v ktorom navrhujú vykonať dôkaz výsluchu maloletej dcéry súdom. Váženy súd, v rámci konania som presvedčená, že platí ešte stále starý občiansky súdny poriadok, podľa ktorého v každom konaní, v ktorom sú rodičia v spore a v každom konaní, ktoré sa týka maloletých detí, je mal. dieťaťu ustanovený kolízny opatrovník. Kolíznym opatrovníkom zo zákona je úrad práce,

rodiny a sociálnych vecí. Mňa neprekvapuje, že otec namieta prácu Úradu práce, sociálnych vecí Banská Bystrica, pretože asi je to úrad, ktorý sa celkom nestotožňuje s názorom otca v tomto konaní. Pokiaľ otec nebol spokojný s prácou Úradu práce, rodiny a sociálnych vecí v Žiari nad Hronom, teda v konaní z roku 2009, na ktoré vlastne odkazuje, že to trvá už 7 rokov, situácia sa vlastne uskutočnila už prvýkrát takáto, v tom čase otec namietal úrad práce, namietal pracovníčky, písal sťažnosti, teda po 7 rokoch sa situácia opakuje aj s Úradom práce a sociálnych vecí Banská Bystrica. Otázka spôsobilosti na výkon práce je otázka odborná a to sa domnievam, že neprináleží súdiť ani účastníkom konania, ani právnym zástupcom, ale len odborníkom. Ak však súd sa domnieva, že úkon, ktorý urobil úrad práce, rodiny a sociálnych vecí, keď vypočul maloleté dieťa, nie je v súlade so zákonom, matka sa absolútne nebráni tomu, aby súd maloleté dieťa v konaní vypočul. Avšak opakovane poukazujem na OSP, v ktorom z ktorého jednoznačne vyplýva, že takýto úkon výsluch dieťaťa, názor maloletého dieťaťa môže súd zisťovať aj prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, to znamená, že ja tvrdím, že takýto úkon, takýto výsluch maloletého dieťaťa bol v tomto konaní uskutočnený v súlade s OSP 99/1963 Zb., ktorý zatiaľ platí. Pri rozhodovaní o maloletých deťoch podľa novely Zákona o rodine § 43 ods. 1, maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, myslím si, že to je ustanovenie, ktoré by súd pri rozhodovaní o veci mal zobrať do úvahy, pretože dieťa svoj názor vyjadrilo zákonným spôsobom. Ďalej by som sa chcela vyjadriť k tomu, ako otec uviedol, že od októbra sa s dieťaťom opätovne snaží stretnúť. Trošku posunul termín, pretože s dieťaťom sa chcel stretnúť a mal sa takto styk realizovať prvýkrát až 14. 11. 2015. Od 30. mája 2015 do 25. októbra 2015 matka zakaždým dostávala maily, v ktorých otec oznamoval, že na styk nepríde. Až 14. 11. 2015 sa styk mal začať realizovať, matka dieťa na styk riadne pripravila. Pokiaľ otec tvrdí, že ho matka neinformuje o dieťati, ja v tomto si dovoľm povedať, že jednoducho klame. Matka dieťaťa otca informuje e-mailami, existuje rozsiahla e-mailová komunikácia, kde matka napr. otcovi oznamuje, že dieťa ide na sväté prijímanie, 14. 06. 2014 posla mu fotky J. z návštevy prezidenta, 02. 07. 2014 fotky z dovolenky, 04. 02. 2015 posla vysvedčenie J., 24. 04. 2015 1. polrok 4. ročník informácie o prospechu, 30. 06. 2015 chce mu poslať vysvedčenie o dieťati, 24. 12. poslala mu sms ohľadne Vianoc, 18. 01. 2016 posla kompletnú informáciu o zdravotnom stave. Ja mám vytlačenu komplet e-mailovú komunikáciu, v prípade, že otec súhlasí, predložím ju celú súdu, ale len so súhlasom obidvoch účastníkov tak môžem urobiť. Ak otec odmietne dať súhlas s predložením komunikácií, je to dôkaz, ktorý predložím tak či tak, ale súd ho vyhodnotí zákonným spôsobom pri rozhodovaní vo veci samej. Za takéhoto stavu ja navrhujem, aby súd návrh otca zamietol. Pokiaľ sa týka nášho protinávrhu, na tom trvám z 28. 10. 2014, avšak vzhľadom na to, že sa jedná o konanie, ktoré súd môže konať aj bez návrhu účastníkov a vzhľadom na vykonané dokazovanie znaleckým posudkom, ako aj šetrením a správou kolízneho opatrovníka, ponechávam na úvahu súdu, či a ako v ďalšom bude styk otca s maloletou upravený.“

Matka na pojednávaní dňa 25. 01. 2016 uviedla: „Maloletá má toho času 10 rokov aj trištvrte, v marci 2016 bude mať 11 rokov. Navštevuje 5. ročník ZŠ bežnej triedy. V rámci školy nemá žiadne krúžky. Mimo školy navštevuje volejbalový krúžok a to utorok, štvrtok v čase od 16.00 h do 17.30 h, v pondelok má kreslenie v čase od 14.00 h do 15.30 h, ktoré sa dá upraviť aj na iný deň, napr. na stredu. Maloletá tiež chodila na sokolarstvo, ale od zimy nechodí, navštevovala ho v stredu v čase od 15.00 h do 16.00 h. Maloletá v pondelok končí vyučovanie 13.20 h, potom má 20 minút na obed a 13.40 h v doprovide spolužiačky odchádza na kreslenie. V pondelok na vyučovanie na nasledujúci deň sa pripravuje v čase od 16.00 h do 18.00 h po tom ako maloletá príde za mnou do práce a ideme spolu domov. V utorok má maloletá vyučovanie do 13.00 h, v čase po vyučovaní od 13.00 h do 16.00 h chodí domov alebo k spolužiačke, aby tam počkala na volejbalový tréning. Na vyučovanie na ďalší deň sa pripravuje od 17.30 h do 19.00 h. V stredu má maloletá vyučovanie do 13.00 h, potom má voľno, učí sa v tento deň sama od 14.00 h, ja ju potom ako prídem z práce o 16.30 h preskúšam zhruba do 18.30 h. Vo štvrtok maloletej vyučovanie končí o 13.30 h, potom ide domov alebo k spolužiačke, kde počká na tréning volejbalu. Na ďalší deň na vyučovanie sa pripravuje od 17.40 h, kedy sme už doma do 19.00 h. V piatok jej vyučovanie končí 13.50 h, potom má voľno. Počas týždňa medzi 19.00 h - 20.00 h má maloletá voľnejší režim, môže si čítať knihu, môže si dať sprchu, 20.30 h najneskôr musí byť v posteli. Počas víkendov vstáva o 8.00 h, spávať chodí neskôr o 21.00 h. Na pondelňajšie vyučovanie sa maloletá pripravuje od 14.00 h do 15.00 h, resp. 16.00 h, niekedy aj piatok si robí úlohy, ak sa jej chce. Moja pracovná doba je pevná od 7.45 h do 15.30 h, robím v účtovníckej firme, keď je práce viacej, ostanem aj dlhšie, keď mám menej práce, môžem si veci upraviť, vybaviť potreby pre seba, maloletú. Zamestnávateľ nemá problém ma uvoľniť. Maloletá neužíva žiadne lieky, okrem vitamínov. Zúčastňujem sa poradensko-psychologického procesu. Ja otcovi poskytujem informácie o maloletej e-mailom. V septembri 2015 sa otec zúčastnil

rodičovského združenia, bol mu daný prístup na elektronickú žiacku knižku, môže ju kontrolovať, môže si ju pozrieť. Otec si plní výživ. povinnosť riadne a načas, dlh na výživnom nemá. Riešenie, že by sa otec stretával s maloletou na referáte poradensko-psychologických služieb ma napadlo tak, že chodíme k psychologičke, ja neviem pôsobiť na to, aby sa maloletá s otcom stretávala, nemám na to vzdelanie. V domácnosti žijem s manželom, ktorý má syna, má upravené stretávanie sa s maloletým tiež na referáte poradensko-psychologických služieb. Manžel na referát chodí, jeho exmanželka nechodí. Na záver by som sama chcela uviesť, že chcem, aby sa vzťahy medzi otcom a maloletou upravili a aby nám pomohli nejakí odborníci.“

Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 25. 01. 2016 navrhol súdu návrh otca na rozšírenie styku s maloletou zamietnuť.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 26 Zákona o rodine vyplýva hmotnoprávna podmienka pre zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, vrátane dní úpravy styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom, ktorou je zmena pomerov. Zmena pomerov v zmysle zaužívanej súdnej praxe a platnej judikatúry musí byť závažného charakteru a takej intenzity, že prevládajú nad požiadavkou stability výchovného prostredia. V danej veci súd zistil, že maloletá pochádza z manželstva, ktoré bolo rozvedené. Na čas po rozvode bola maloletá na základe výsledkov aj znaleckého dokazovania zverená do osobnej starostlivosti matky. Naposledy styk otca s maloletou bol upravený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoP/37/2011-123 zo dňa 14. 06. 2011, ktorý sa od júla 2014 nerealizuje z dôvodu, že maloletá ho odmieta, pričom svoje stanovisko otcovi neodôvodňuje. Otec v tomto smere poukazoval na ovplyvňovanie maloletej matkou, čo matka vo svojom písomnom vyjadrení poprela a ako dôvod odmietania maloletej stretávať sa s otcom uvádzala neadekvátnu starostlivosť otca o maloletú tým, že otec neprekročil obdobie útleho detstva maloletej, nezaznamenal postupný vývoj maloletej vo všetkých smeroch a adekvátne neprispôsobil tomu svoje správanie (maloletú po potrebe čistí, spoločné spanie na lôžku). Z opatrovaneckého spisu maloletej vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú dlhodobou neusporiadané, konfliktné, rodičia v svojich predstavách nerešpektujú potreby, vôľu, predstavy, túžby maloletej, čím najviac trpí ich maloleté dieťa. Za účelom čo najobjektívnejšieho zistenia skutkového stavu súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie. Súdom ustanovený znalec vypracoval znalecký posudok, ktorý má všetky náležitosti znaleckého posudku, jasne, zrozumiteľne, presne zodpovedal na súdom položené otázky. Zo záverov znaleckého posudku nevyplývali na strane osobnosti maloletej a rodičov žiadne patologické znaky. Osobnosť otca neohrozuje zdravý, morálny vývin maloletej. Maloletá sa však v prítomnosti otca pri psychologickom vyšetrení správala rezervovane, nedôverčivo, k otcovi sa na bližšiu vzdialenosť nepriblížila, zachovávala si určitý odstup, aj rezervované správanie, odpovedala na otázky otca, ale spontánne sa nevyjadrovala, nepribližovala sa do jeho blízkosti, telesný kontakt, napr. pohladenie, bozk nevyžadovala, ani spontánne sa k takémuto správaniu nepriberala. Počas kontaktu s otcom bola uzavretá, akoby ostražitá, úzkostná, nastavená obranne voči možnému neadekvátnemu správaniu sa otca. Maloletá napriek tomu prejavila pred znalcom záujem stretávať sa s otcom, avšak na dobu 2-3 hodín bez prespania v bydlisku otca. Znalec preto za súčasného stavu navrhol po nejakú dobu nenútiť maloletú k stretávaniu sa s otcom v rozsahu upravenom súdom. Tiež poukázal na vhodnosť prostredníctvom kolízneho opatrovníka stanoviť podmienky a dohodu s otcom, ktoré by boli ubezpečením pre maloletého, že pri pobyte u otca v jeho domácnosti nedôjde k správaniu, ktoré maloletej nevyhovuje a ktorého sa obáva (otázka spánku, hygieny, rešpektovania jej prianí). Súd z dôvodu námietok právneho zástupcu otca voči znaleckému posudku ho doplnil výsluchom znalca na pojednávaní, ktorý zotrval na podanom znaleckom posudku. Nad rámec skutočností uvedených v znaleckom posudku uviedol, že maloletá javí známky syndrómu zavrhnutého rodiča, ktoré je možné riešiť dvomi spôsobmi a to radikálne zmenou výchovného prostredia, alebo druhým spôsobom miernejším, ktorý v písomnom znaleckom posudku navrhoval. V tejto súvislosti poukázal na vek, maloletej, v ktorom sa dieťa začína mentálne veľmi meniť a často vznikajú stavy úzkostí, depresie. Súd v súlade s ust. § 43 ods. 1 Zák. o rodine prostredníctvom kolízneho opatrovníka zisťoval vôľu maloletej, ktorá sa v priebehu konania menila. Spočiatku maloletá odmietala stretávať sa s otcom na celý víkend, počas noci. Pred znalcom vyjadrila vôľu stretávať sa s otcom po dobu 2-3 hodín bez nočného spania a následne po vykonaní znaleckého posudku prejavila záujem sa stretávať s otcom za prítomnosti psychológa, resp. za podmienky, že v blízkosti sa bude zdržiavať matka. Súd na základe

takto široko vykonaného dokazovania nemal splnenú podmienku v zmysle § 26 Zák. o rodine pre zmenu úpravy styku otca s maloletou a preto návrh otca ako nedôvodný zamietol. Súd pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy reálnu nemožnosť realizácie už súčasne upraveného styku otca s maloletou súdnym rozhodnutím z dôvodu postoja maloletej a nie ešte jeho rozšírenie v zmysle návrhu otca. Rozšírenie úpravy styku otca s maloletou v zmysle jeho návrhu by prichádzalo do úvahy v prípade, že by mal súd jednoznačne preukázané, že jediným dôvodom pre ktorý maloletá odmieta stretávanie s otcom, je čisto len vplyv matky na maloletú. Vzťah maloletej k otcovi je narušený aj z dôvodu na strane otca, ktorý nerešpektuje súčasný vek maloletej a tomu neprispôsobuje svoje výchovné pôsobenie na maloletú, resp. zabezpečovaní starostlivosti o maloletú počas realizácie styku. Otec si musí uvedomiť, že maloletá je v období, kedy veľmi citlivo vníma všetky podnety svojho okolia, začína sa prejavovať ako osobnosť a je preto nutné rešpektovať jej prirodzené vývinové potreby, želania, túžby, predstavy. Súd sa za daného skutkového stavu priklonil k návrhu znalkyne upraviť vzťah otca s maloletou nie radikálnou formou, ale miernejšou, postupným zblížovaním sa, čo bol tiež dôvod, pre ktorý jeho návrhu nevyhoviel.

K návrhu otca nariadiť vo veci kontrolné dokazovanie za účelom preukázania syndrómu zavrhnutého rodiča u maloletej, súd nepovažoval za účelné ani hospodárne, pretože doplnením písomne vypracovaného znaleckého posudku výsluchom znalca na pojednávaní táto skutočnosť bola preukázaná a zároveň zo strany znalca boli uvádzané dve možnosti riešenia, z ktorých jedno uprednostnil a riadne objasnil. K dôkazu predloženého otcom a to označeného ak správa z polygrafického vyšetrenia datované dňom 02. 01. 2015 súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod spis. zn. 13CoP/587/2014, v ktorom sa zaoberal mierou hodnovernosti takéhoto dôkazu.

Účelom úpravy styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom je jednak zabrániť tomu, aby maloleté dieťa neprimerane silne pociťovalo absenciu rodiča, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti a zároveň, aby oprávnený rodič stratil akýkoľvek dosah na výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že maloletá akceptuje starostlivosť otca a jeho ochotu podieľať sa na starostlivosti o ňu a jeho pozitívny vzťah k jej osobe, ale podmieňuje ho inou povahou otca, iným prístupom k nej a porozumeniu jej potrebám. Súd preto považoval za potrebné zachovať stretávanie sa otca s maloletou, ale nie v doposiaľ stanovenom rozsahu, ktorého realizácia nie je ani reálna a preto návrh matky na zmenu úpravy styku (zúženie) považoval za dôvodne podaný. Pri samotnej úprave rozsahu styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom súd berie do úvahy okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa, ako je jeho vek, zdravotný stav, plnenie školských, mimoškolských aktivít, vzťah k rodičovi, s ktorým sa má stretávať, ako aj okolnosti na strane oprávneného rodiča, t.j. vytvorenie bytových, materiálnych podmienok na realizáciu styku, jeho pracovnú dobu a v neposlednom rade vzájomnú vzdialenosť oprávneného rodiča a dieťaťa. Súd na základe týchto kritérií zmenil styk otca s maloletou na každý páry týždeň v roku počas soboty od 09.00 h do 13.00 h. Pri takomto tzv. bežnom stretávaní sa otca s maloletou súd zohľadnil aj možnosť otca maloletej tráviť spolu čas, mať spoločné aktivity, zážitky. Pri úprave rozsahu styku otca počas vianočných sviatkov súd zohľadnil ponechanie maloletej dňa 24.12. v domácnosti matky, v ktorej trávi väčšinu svojho času a kde sa vytvára vianočná atmosféra. Súd takto upraveným stykom počas vianočných sviatkov umožnil otcovi stráviť čas, mať spoločný obed a odovzdať maloletej vianočný darček. Pri úprave rozsahu styku otca s maloletou počas veľkonočných sviatkov súd zohľadnil pohlavie maloletej a preto styk otca s maloletou upravil počas veľkonočného piatku tak, aby maloletá mala možnosť mať v domácnosti matky zachované tradície, ale zároveň aby aj otec mal možnosť počas tohto obdobia sviatkov tráviť čas s maloletou.

Súd miesto prevzatia a odovzdania maloletej rodičmi upravil pred vchodom do obytného domu matky.

Súd vzhľadom na intenzitu a rozsah narušeného vzťahu maloletej k otcovi, považoval za potrebné a nevyhnutné upraviť styk otca s maloletou aj na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Banská Bystrica a to každú stredu v týždni od 16.00 h do 17.00 h. Súd sa v tomto smere stotožnil so závermi znaleckého posudku, že je potrebné pri opätovnom vytváraní vzájomných väzieb medzi maloletou a otcom, pocitu ich spolupatričnosti, odborné vedenie. Súd touto úpravou styku otca s maloletou sledoval za odborného vedenia vytvárať u maloletej vo vzťahu k otcovi pocit istoty a na strane otca za odborného vedenia rešpektovať súčasný vek maloletej, jej potreby. Otec tak bude mať možnosť spolu s maloletou spoločne za odborného vedenia pripraviť si program na nasledujúci styk a zároveň každý týždeň možnosť vnímať týždenné zážitky maloletej a tak viacej pochopiť jej potreby primerané jej veku. V súvislosti s nesúhlasením otca upraviť jeho styk s maloletou na referáte poradensko-psychologických služieb súd uvádza, že otec nedisponuje odborným vzdelaním v odbore

psychológia, prípadne psychiatria a preto zručnosti psychológov referátu poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR mu neprináleží hodnotiť. Záverom súd považuje za nutné uviesť, že celkovou zmenou úpravy styku otca s maloletou sledoval upravenie narušeného vzťahu otca s maloletou, reálnu realizáciu styku otca s maloletou a tiež umožniť matke realizovať svoj úprimný záujem viesť maloletú k styku s otcom.

V súvislosti s upravením styku otca s maloletou na referáte poradensko-psychologických služieb súd matke uložil povinnosť zabezpečiť prítomnosť maloletej v stanovený deň a hodinu na referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Banská Bystrica.

Týmto zároveň dochádza k zmene rozsudku, ktorým bol naposledy upravený styk otca s maloletou a to rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoP/37/2011-123 zo dňa 14. 03. 2011.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.